

ஆயத்தமாகுதல்

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #33

- VII. இயேசுவின் ஊழியத்தில் கடைசி வாரம் (தொடர்ச்சி).
- E. செவ்வாய்க்கிழமை: “கேள்விகளின் பெரியநாள்” (தொடர்ச்சி).
7. எருசலேமின் அழிவு மற்றும் இரண்டாம் வருகை பற்றி அப்போஸ்தலர்களுக்கு உரை (தொடர்ச்சி).
- c. இரண்டாம் வருகை பற்றிய போதனை (தொடர்ச்சி).
- (2) உவமைகளும் தொடர்பான போதனையும்:
- (a) பத்துக் கன்னிகைகள் (மத். 25:1-13).
- (b) தாலந்துகள் (மத். 25:14-30).
- (c) செம்மறி ஆடுகளும் வெள்ளாடுகளும் (மத். 25:31-46).
- F. புதன்கிழமை: புயலுக்கு முன் அமைதி.
1. இயேசு: ஆயத்தமாகுதல் (மத். 26:1, 2; யோவா. 13:1).
2. சனதொன்: சூழ்ச்சி செய்தல் (மத். 26:3-5; மாற். 14:1, 2; லூக். 22:1, 2).
3. யூதாஸ்: காட்டிக்கொடுத்தல் (மத். 26:14-16; மாற். 14:10, 11; லூக். 22:3-6).
- G. வியாழக்கிழமை: பஸ்காவுக்கு ஆயத்தம் செய்தல் (மத். 26:17-19; மாற். 14:12-16; லூக். 22:7-13).
- H. வெள்ளிக்கிழமை*: இயேசுவினுடைய மரண நாள்.
1. கடைசி இராப்போஜனம்.¹
- a. பஸ்கா ஆசரிக்கப்படுதல் (மத். 26:20; மாற். 14:17, 18; லூக். 22:14-18).
- b. வாக்குவாதம் கடிந்துகொள்ளப்படுதல் (லூக். 22:24-30).

அறிமுகம்

ஆயத்தமாகுதலின், முன்னதாகவே தயாராக இருத்தலின் முக்கியத்துவத்தை நம்மில் பலர் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றோம். ஒரு பணியானது பெரியதாக இருந்தாலும் அல்லது சிறியதாக இருந்தாலும், ஒரு நோக்கமானது பாராட்டத் தக்கதாக இருந்தாலும் அல்லது கேள்விக்குரியதாகக் கூட இருந்தாலும்,² ஆயத்தமாகுதல் என்பது உதவிகரமானதாக உள்ளது.

ஈசாப் என்பவர் எழுதிய எறும்பு - வெட்டுக்கிளி கதையின் நீதியை நம்மில் பலர் ஒப்புக்கொள்பவர்களாய் இருப்போம்: “நாளைய தேவைகளுக்கு இன்றே தயாராக இருப்பது ஞானமுள்ளதாக இருக்கிறது.”³ ஆயத்தமாகு தலைப் பற்றி வேதாகமத்தில் ஏராளமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது: நோவா பேழையை ஆயத்தம் செய்தார் (எபி. 11:7); யோவான் ஸ்நானன் கிறிஸ்துவுக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்தினார் (ஏசா. 40:3; மல்கி. 3:1; மத். 3:3); இயேசு நமக்காக ஒரு இடத்தை ஆயத்தம் செய்கின்றார் (யோவா. 14:1, 2; மத். 25:34; எபி. 11:16ஐக் காணவும்).

நமது இந்தப் படிப்பானது [பாடமானது] நம்மை, [கிறிஸ்துவின் ஊழிய நாட்களின் கடைசி வாரத்தில் வந்த] செவ்வாய்க்கிழமையின் முடிவில் இருந்து அவர் மரித்த வெள்ளிக்கிழமையின் தொடக்கத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுகிற ஒரு மாறுதல் ஏற்படுத்தும் பாடமாக உள்ளது. இந்தப் பாடத்தினூடே ஆயத்தமாகுதல் - தயாராகுதல் என்ற ஆய்வுக் கருத்து இழையோடும்.

இரண்டாம் வருகைக்கு⁴ ஆயத்தமாகுதல் (மத். 25:1-46)

முந்திய பாடத்தில் நாம், மத்தேயு 24:36ல் இயேசு தமது இரண்டாம் வருகை மற்றும் காலத்தின் முடிவு ஆகியவற்றைப் பற்றி சீஷர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கத் தொடங்கியிருந்தார் என்று கருத்துத் தெரிவித்து இருந்தோம் (24:3-ஆ). அவரது பதிலானது, அவரது மறுவருகையின் காலத்தைப் பற்றி எவரொருவரும் அறிய முடியாது (மத். 24:36-41) என்றும், எனவே அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் (25:42-51) என்றும் வலியுறுத்திற்று. ஆயத்தமாக நிலைத்திருத்தல் என்பதன் மீதான வலியுறுத்தமானது மத்தேயு 25ம் அத்தியாயம் முழுவதிலும் தொடருகிறது.

பத்துக் கன்னிகைகள் (வ. 1-13)

இந்த அத்தியாயம் பத்துக் கன்னிகைகள் பற்றிய உவமையுடன் தொடங்குகிறது.⁵ இந்தக் கன்னிகைகள் மணவாளனின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தனர் (வ. 1).⁶ மணவாளன் வந்து சேர்ந்த பின்பு, திருமண விருந்து என்ற வைபவம் இருக்கும். வரவேற்புக் குழுவினர் என்ற வகையில் இந்தப் பெண்கள், மணமகனின் வழியில் ஒளியூட்டுவதற்கு விளக்குகளை⁷ எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

எதிர்பார்த்த வேளையில் மணமகன் வரவில்லை. இதன் விளைவாக, விளக்குகளில் எண்ணெய் தீர்ந்து போக ஆரம்பித்தது. கன்னியர்களில் ஐந்து பேர் “புத்தியுள்ளவர்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டனர் [“wise” (KJV) அல்லது “prudent” (NASB)], இவர்கள் கூடுதலாக எண்ணெய் கொண்டு வந்திருந்தனர் (வ. 4). மற்ற ஐந்து பேர் “புத்தியில்லாதவர்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டனர், இவர்கள் கூடுதலாக எண்ணெய் கொண்டு வந்திருக்கவில்லை, எனவே இவர்கள் கூடுதலான எண்ணெய் வாங்குவதற்குச் சென்றனர் (வ. 3, 10).

அவர்கள் சென்றபோது, மணவாளன் வந்தார் மற்றும் அங்கிருந்த யாவரும் விருந்திற்காக வீட்டினுள் சென்றனர். புத்தியில்லாத கன்னிகைகள் திரும்பி வந்தபோது, சுதவு அடைத்துத் தாழிடப்பட்டு இருந்ததைக் கண்டனர். அவர்கள் ஆயத்தமாக இராததால், [திருமண] வைபவ நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்வதைத் தவற விட்டனர்.⁹

“புத்தியுள்ள” ஐந்து கன்னிகைகள் தங்கள் எண்ணெயை மற்ற ஐவருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளாதது ஏன் என்று நாம் வியப்படையலாம். இதற்கான பதிலானது இந்த உவமையின் நடைமுறைப் பயன்பாட்டில் காணப்படுகிறது: மணவாளனாகிய (மத். 9:15; யோவா. 3:29ஐக் காணவும்) கிறிஸ்து வரும்போது, பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் ஆயத்தமாகுதல் எதுவும், இராது. நான் உங்களை ஆயத்தப்படுத்த இயலாது, நீங்கள் என்னை ஆயத்தப்படுத்த இயலாது. “ஆதலால், நம்மில் ஒவ்வொருவனும் தன்னைக் குறித்துத் தேவனுக்குக் கணக்கொப்புவிப்பான்” (ரோமர் 14:12).

இயேசு இந்த உவமையைப் பின்வரும் அறைகூவலுடன் முடித்தார்: “மனுஷகுமாரன் வரும் நாளையாவது நாழிகையையாவது நீங்கள் அறியாதிருக்கிறபடியால் விழித்திருங்கள்” (மத். 25:13).

தாலந்துகள் (வ. 14-30)

பத்துக் கன்னிகளின் உவமையைத் தொடர்ந்து தாலந்துகளின் உவமை இருந்தது (வ. 14-30). கன்னிகைகளின் உவமை, கிறிஸ்துவின் மறுவருகைக் காக மக்கள் காத்திருக்கும் நிலையைச் சித்தரிக்கையில், தாலந்துகளின் உவமை, நாம் காத்திருக்கையில் ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

தாலந்துகளின் உவமை என்பது, எருசலேமுக்குச் சென்ற பயணத்தின் முடிவுக்கு அண்மையில் பேசப்பட்டதான இராத்தல்களின் (மினாக்களின்) உவமை போன்றதாகவே உள்ளது (லூக். 19:11-27), ஆனால் இதன் வலியுறுத்தம் மாறுபட்டதாக உள்ளது. இராத்தல்களின் உவமையானது, ராஜ்யத்தை நிலைநாட்டுதல் என்பது உடனடியானதாக இராது என்பதை, இயேசுவின் உரையைக் கவனித்தவர்களுக்கு நினைவூட்டிற்று, தாலந்துகளின் உவமையானது, கார்த்தருக்கு உண்மை நிறைந்த ஊழியக்காரனாக இருத்தலின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

தாலந்துகளின் உவமையில், ஒரு எஜமானர் தமது உடைமைகளைத் தமது மூன்று ஊழியக்காரர்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார்:¹⁰ அவர் ஒரு ஊழியக்காரரிடத்தில் ஐந்து தாலந்துகளையும், ஒருவரிடத்தில் இரண்டு தாலந்துகளையும் மற்றும் கடைசி ஊழியக்காரரிடத்தில் ஒரு தாலந்தையும் கொடுத்தார். நாம், “talent” என்ற வார்த்தையை “திறமை” என்பதை அர்த்தப்படுத்துவதற்கே அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்றோம், ஆனால் அந்த நாட்களில், இது ஒரு பண அலகாக இருந்தது - இது ஏராளமான பணமாக இருந்தது. ஐந்து தாலந்து கிடைக்கப் பெற்ற மனிதரும் இரண்டு தாலந்து கிடைக்கப் பெற்ற மனிதரும் தங்கள் எஜமானரின் பணத்தை, இன்னும் அதிகப் பணம் சம்பாதிப்பதற்குப் பயன்படுத்தினர். ஒரு தாலந்து பெற்ற மனிதரோ, தம்மிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டதை இழந்துபோவோமோ

என்று பயந்து, தமது தாலந்தைப் பூமிக்குள் புதைத்து வைத்தார். எஜமானர் திரும்ப வந்தபோது, முதல் இரண்டு ஊழியக்காரர்கள் பலன் அளிக்கப் பட்டனர், அதே வேளையில் மூன்றாவது ஊழியக்காரர் தண்டிக்கப்பட்டார்.

மீண்டுமாக, ஆயத்தமாக நிலைத்திருந்தவின் அவசியம் என்பதே செய்தியாக உள்ளது - அத்துடன் பின்வரும் சிந்தனை கூடுதலாகத் தரப் பட்டுள்ளது: கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் செயல்முனைப்புடன் இருத்தல் என்பதே கிறிஸ்துவின் மறுவருகைக்கு ஆயத்தமாயிருப்பதற்கான ஒரே வழியாக உள்ளது. அவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற வரங்களை அவரை மகிமைப்படுத்துவதற்காக உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

செம்மறி ஆடுகளும் வெள்ளாடுகளும் (வ. 31-46)

இயேசுவின் உரையானது, அவரது மறுவருகை பற்றிய வரைவளவையான சித்தரிப்புடன் முடிவு அடைகிறது. கிறிஸ்து, உலகப் பிரகாரமான, அரசியல் ரீதியான ஒரு ராஜ்யத்தை அமைப்பதற்காக மறுபடியும் திரும்பி வருவார் என்றும், அதன் பின்பு அவர் பூமியில் ஆயிரம் ஆண்டு காலம் அரசாளுவார் என்றும் சிலர் போதிக்கின்றனர். ஆயினும், இயேசு தமது மறுவருகையைத் தொடர்ந்து உடனடியாக நியாயத்தீர்ப்பு இருக்கும் என்று சுட்டிக்காண்பித்தார் (வ. 31, 32).¹¹

இயேசுவின் நாட்களில் இருந்த மேய்ப்பர்கள், செம்மறி ஆடுகளை வெள்ளாடுகளில் இருந்து பிரித்ததுபோலவே, நியாயத்தீர்ப்பில் கர்த்தர் மனிதர்களைப் பிரிப்பார். செம்மறி ஆடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் ஒன்றாகவே புல்மேய விடுதல் என்பது பழக்கமாக இருந்தது, ஆனால் நாளின் முடிவில் அவற்றைப் பிரித்து விடுவார்கள். மேய்ப்பரைப் பற்றிய இந்த உருவகத்தினால், சிலர் இதை “செம்மறி ஆடுகள் மற்றும் வெள்ளாடுகள் ஆகியவற்றின் உவமை” என்று அழைக்கின்றனர். இருப்பினும், இது “ஒரு கதையாக மட்டும்” இருப்பதில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நியாயத்தீர்ப்பு உண்மையானது, மற்றும் அது நிச்சயமானது (எபி. 9:27; அப். 17:31).

தாலந்துகளின் உவமை, எஜமானருக்கு ஊழியம் செய்தவின் முக்கியத்துவத்தைப் போதிக்கிறது. இவ்வசனப்பகுதி நாம் ஊழியம் செய்யக்கூடிய வழிமுறையொன்றின் உதாரணங்களைத் தருகிறது - நிர்ப்பாக்கியமானவர்களுக்கு உதவுவதினால்: பசியுற்ற, நிர்வாணமான,¹² வியாதியுள்ள மற்றும் சிறைப்பட்ட மக்களுக்கு உதவுதல். சகசீஷர்களுக்கு உதவுதல் என்பதன்மீது வலியுறுத்தும் உள்ளது (மத். 25:40),¹³ ஆனால் எல்லா மக்களுக்கும் உதவுதல் என்பதன்மீது நடைமுறைப் பயன்பாடு ஏற்படுத்தப் படக்கூடும் (கலா. 6:10ஐக் காணவும்).

மத்தேயு 25ன் நியாயத்தீர்ப்புக்கான அடிப்படையானது, நாம் போதிப்பதில் எவ்வளவு ஆரோக்கியமாய் இருக்கின்றோம் என்பதாக இராமல், செயல்பாட்டில் நாம் எவ்வளவு அன்புள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம் என்பதாகவே உள்ளது என்று சுட்டிக்காண்பிப்பதில் சிலர் உவகை அடைகின்றார்கள். நாம் இவ்வசனப் பகுதியை, போதனையிலும் வாழ்வி

லும் சரியாக இருத்தலின் அவசியத்தைக் காண்பிக்கிற மற்ற வேத வசனப் பகுதிகளிலிருந்து (எடுத்துக்காட்டாக, தீத்து 2:1; யாக். 1:27ஆ) தனிமைப் படுத்தி விடாதபடி எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். சிலருடைய தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துகையில், இயேசுவின்கீழான விசுவாசம் அல்ல ஆனால் நாம் செயல்களில் நல்லவர்களாயிருக்கின்றோமா இல்லையா என்பதே நியாயத்தீர்ப்புக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது - ஏனென்றால் மத்தேயு 25:31-46ல் கிறிஸ்துவின்கீழான விசுவாசம் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை என்று நினைத்துப் பார்க்க இயலாத முடிவை நாம் அடையக்கூடும்.

அதே வேளையில், இந்த வசனங்கள் ஒழுக்கரீதியாகத் தூய்மையாகவும் உபதேச ரீதியாகச் சரியாகவும் இருத்தல் என்பது மாத்திரமே போதுமான தல்ல என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்துகின்றன. நமது தேவபக்தியானது தன்னையே பிறருக்கு உதவுவதில் செயல்விளக்கப்படுத்த வேண்டும் (யாக். 1:27அ). “தான் கண்ட சகோதரனிடத்தில் அன்புகூராமலிருக்கிறவன், தான் காணாத தேவனிடத்தில் எப்படி அன்புகூருவான்?” (1 யோவா. 4:20ஆ); “ஆதலால், ஒருவன் நன்மை செய்ய அறிந்தவனாயிருந்தும், அதைச் செய்யாமற்போனால், அது அவனுக்குப் பாவமாயிருக்கும்” (யாக். 4:17).

கிறிஸ்துவின் மறுவருகைக்காக ஆயத்தமாயிருத்தல் என்பது எவ்வளவு முக்கியத்துவமானதாக உள்ளது? ஆயத்தமாயிராதவர்கள் “நித்திய ஆக்கினை அடையப் போவார்கள்” அதே வேளையில் ஆயத்தமாயிருப்பவர்கள் “நித்திய ஜீவனை அடையப் போவார்கள்” (மத். 25:46). சிலர், நீதிமாண்கள் என்றென்றும் உள்ள ஆசீர்வாதங்களுக்குள் செல்லுகையில், துன்மார்க்கர் இல்லாது நிர்மூலமாக்கப்படுவார்கள் என்று உறுதிப்படுத்துகின்றனர். இருப்பினும், மத்தேயு 25:46 வசனமானது, பரலோகம் இருக்கும் வரை நரகமும் “நிலைத்திருக்கும்” என்று போதிக்கிறது.¹⁴ நாம் கர்த்தரின் மறுவருகைக்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும்!

பாடுகளுக்கு ஆயத்தமாகுதல்
(மத். 26:1-5, 14-16; மாற். 14:1, 2, 10, 11;
லூக். 22:1-6; யோவா. 13:1)

இயேசு: முன்னுரைத்தல் (மத். 26:1, 2; யோவா. 13:1)

எருசலேமின் அழிவு மற்றும் இரண்டாம் வருகை ஆகியவை பற்றிய கிறிஸ்துவின் பிரசங்கம் (மத். 24 மற்றும் 25), அவரும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும், நாளின் பணிக்குப் பின்பு - ஒலிவ மலைச் சரிவுகளில் ஓய்வெடுக்கையில் நடைபெற்றது (மத். 24:3). இந்த உரையாடல் அநேகமாக செவ்வாய்க் கிழமையின் முடிவிற்போது தொடங்கி சூரியன் மறைவிற்குப் பின்பும் - இது யூதர்களின் நாள் கணக்கின்படி, அடுத்த நாளாக இருக்கும் - தொடர்ந்திருக்கலாம். இந்தக் கணக்கீட்டின்படி, அந்த உரைக்குப் பின்பு உடனடியாக இயேசு பேசிய வார்த்தைகள் பஸ்கா பண்டிகைக்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அதாவது புதன்கிழமையன்று உரைக்கப்பட்டன (மத். 26:2). அந்த

வார்த்தைகள், ஒரு குறுகிய காலத்தில் அவர் மரிக்கவிருந்தார் என்பதற்கு இன்னொரு நினைவூட்டுதலாக இருந்தன (மத். 26:1, 2; மத். 20:17-19 உடன் ஒப்பிடவும்).

கிறிஸ்துவால் கூறப்பட்ட அந்தச் சுருக்கமான கூற்றுக்கு அப்பால், புதன்கிழமையின் பெரும்பாகத்தையோ அல்லது வியாழக்கிழமையின் முதல் பாகத்தையோ அவர் எவ்வாறு செலவிட்டார் என்பதற்கு பதிவு எதையும் நாம் கொண்டிருப்பதில்லை.¹⁵ அது புயலுக்கு முந்திய அமைதியாக இருந்தது. வெள்ளிக்கிழமைக்கு முந்திய மணிவேளைகளில், கர்த்தரின் சிந்தை அமைவுக்குள்ளாக ஒரு உட்கண்ணோட்டத்தை யோவான் 13:1 வசனம் நமக்குத் தருகிறது: “பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்னே, இயேசு இவ்வுலகத்தை விட்டுப் பிதாவினிடத்திற்குப் போகும்படியான தம்முடைய வேளை வந்ததென்று அறிந்து, தாம் இவ்வுலகத்திலிருக்கிற தம்முடையவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தபடியே, முடிவுபரியந்தமும் அவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தார்.” புதன் மற்றும் வியாழன் ஆகிய கிழமைகளில் இயேசு தாம் அன்பு வைத்திருந்த சீஷர்களை ஆயத்தமாக்குவதில் தொடர்ந்து செயல்பட்டிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் அவர் நிச்சயமாகத் தமது பிதாவுடன் உரையாடியிருப்பார் மற்றும் சமீபித்திருந்த பாடுகளுக்காக அநேகமாக ஓய்வு எடுத்திருப்பார்.¹⁶ அவர் கல்வாரிக்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார்.

சனதெரீன்: சூழ்ச்சிசெய்தல் (மத். 26:3-5; மாற். 14:1, 2; லூக். 22:1, 2)

கிறிஸ்து ஓய்வெடுத்து இருக்கலாம், ஆனால் அவரது விரோதிகள் ஓய்ந்திருக்கவில்லை. புதன்கிழமையன்று (மாற். 14:1), சனதெரீன் சங்கத்தார், பிரதான ஆசாரியரான காய்பா என்பவரின் (மத். 26:3) அரண்மனை முற்றத்தில் இரகசியமாகக் கூடினர்.¹⁷ இயேசுவைக் கொலைசெய்ய வேண்டும் என்று முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த முந்திய கூட்டத்திற்கு காய்பா தலைமை வகித்திருந்தார் (யோவா. 11:47-53; வ. 49ஐக் கவனிக்கவும்). செவ்வாய்க்கிழமையன்று, ஆலோசனைச் சங்கத்தார் “வார்த்தைகளின் யுத்தத்தில்” இயேசுவைச் சிறுமைப்படுத்தும் முயற்சியில் தோல்வியுற்றி யிருந்த நிலையில், அவர் மரித்தாக வேண்டும் என்ற தங்களின் தீர்மானத்தில், சங்கத்தார் முன் எப்போதைக் காட்டிலும் அதிகத் தீர்மானமாக இருந்தனர். அவரைப் பகற்பொழுதில் வெளியரங்கமாக பிடித்துச் செல்ல அவர்கள் பயந்தனர் என்பதே பிரச்சனையாக இருந்தது (லூக். 22:2ஆ-வைக் காணவும்), மற்றும் அவர் இரவில் எங்கு தங்கிக் கொண்டிருந்தார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாததால், அவரைத் தனிப்பட்ட வகையில் சென்று பிடிக்க இயலாதிருந்தது. அவரைப் பிடிப்பதற்கு முன் பண்டிகை முடிய வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள்.

யூதாஸ்: காட்டிக் கொடுத்தல் (மத். 26:14-16;
மாற். 14:10, 11; லூக். 22:3-6)

சனதெரீன் சங்கத்தாரின் இக்கட்டான நிலைமையானது அவர்கள் எதிர்பார்த்திராத ஒரு வகையில் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது: இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவன் ஒரு தீர்வைக் கொண்டு வந்தான். “அப்பொழுது, பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து என்பவன் அவரைப் பிரதான ஆசாரியருக்குக் காட்டிக்கொடுக்கும்படி அவர்களிடத் திற்குப் போனான்” (மாற். 14:10). யூதாஸ், மற்ற அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் ஏதேனும் சாக்குப்போக்குச் சொல்லிக் கிளம்பியிருப்பான் என்பது உறுதி. ஆலோசனைச் சங்கத்தார் எங்கு கூடிவந்தனர் என்பதை அவன் எவ்வாறோ கண்டறிந்தான். அங்கு சென்றவுடன், “நான் அவரை உங்களுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கிறேன், நீங்கள் எனக்கு என்ன கொடுக்கிறீர்கள்?” என்று அவன் கேட்டான் (மத். 26:15அ).

அவன் “பிரதான ஆசாரியர்களிடத்திலும் சேனைத் தலைவர்களிடத்திலும் போய், அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கும் வகையைக் குறித்து அவர்களோடே ஆலோசனை பண்ணினான்” (லூக். 22:4). இயேசுவின் கால அட்டவணையைக் குறித்து யூதாஸ் நன்கு அறிந்திருந்தபடியால் (யோவா. 18:2ஐக் காணவும்), அவன் அவர்களை இரவில் வழிநடத்த முடியும். பின்பு அவர் “ஐன்கூட்டமில்லாத வேளையில்” பிடிக்கப்படக்கூடும் (லூக். 22:6). நிகழ்ச்சிகளில் ஏற்பட்ட இந்தத் திருப்பம் குறித்துச் சனதெரீன் சங்கத்தார் களிப்படைந்தனர் (மாற். 14:11அ; லூக். 22:5). சந்தோஷமாக “அவர்கள் அவனுக்கு முப்பது வெள்ளிக்காசைக் கொடுக்க உடன்பட்டார்கள்” (மத். 26:15ஆ).

யூதாஸின் பொல்லாங்கான செயல், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு உரைக்கப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியது (சக. 11:12).¹⁸ வெள்ளிக்காசுகள் என்பவை சேக்கல்கள் (அல்லது சேக்கல்களுக்குச் சமமான சேட்டர்கள்) என்பவையாய் இருந்தன என்று கல்வியாளர்கள் பலர் நம்புகின்றனர்.¹⁹ ஒரு சேக்கல் (அல்லது சேட்டர்) என்பது சுமார் நான்கு தினேரியங்கள் மதிப்புடையதாக இருந்தது. இந்த அதிகாரிகள் சரியானவர்களாய் இருந்தனர் என்றால், “முப்பது வெள்ளிக்காசுகள்” என்பது ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளி நான்கு மாதங்களில் சம்பாதிக்கக் கூடிய தொகையைக் குறித்தது.²⁰ இது “ஒரு அடிமைக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தோராயமான விலையாக இருந்தது.”²¹

முப்பது வெள்ளிக்காசுகள் என்பது கர்த்தர் பிடிபட்ட பின்பு யூதாஸ் பெற்றுக் கொள்ளவிருந்த தொகைக்கு ஒரு முன்பணமாக இருந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. மாற்கு 14:11ன்-படி, ஆலோசனைச் சங்கத்தார், “அவனுக்குப் பணங்கொடுப்போம் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார்கள்.” லூக்கா சவிசேஷ விவரத்தின்படி, அவர்கள் “அவனுக்குப் பணங்கொடுக்க உடன்பட்டார்கள்” மற்றும் “அதற்கு அவன் சம்மதித்தான்” (லூக். 22:5, 6). முப்பது வெள்ளிக்காசுகள் என்பது முன்பணமாக மட்டுமே இருந்திருந்தால், இது “அவன் அவரைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்குச் சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்” (மத். 26:16) என்ற அந்த அப்போஸ்தலனின் விடா

முயற்சியை விளக்கப்படுத்த உதவியாயிருக்கும்.²²

யூதாளின் காட்டிக்கொடுத்தல் “வரலாற்றின் பொருள்விளங்காச் செயல்களில் ஒன்று” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.²³ அந்த இருளான நாளில் இருந்தே, ஏன்? என்ற கேள்வியுடன் மனிதர்கள் போராடிக் கொண்டுள்ளனர். யூதாளின் பேராசை என்பதே அடிப்படை நோக்கமாயிருந்தது என்று வேதவசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (மத். 26:14, 15; யோவா. 12:6ஐக் காணவும்). இந்த அப்போஸ்தலன் ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னதாக இயேசுவின் கடிந்துகொள்ளுதலில் இருந்து அதிகம் எரிச்சல் அடைந்திருக்கலாம் (யோவா. 12:4-8). இவன் அநேகமாக, இயேசு தமது பிரபலத் தன்மையை அவர் முதலீடு செய்யத் தவறியதினால் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கலாம்.²⁴ H. I. ஹெஸ்ட்டர் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

எருசலேமில் இயேசுவின் ராஜ்யம் பற்றி இவன் ஏற்கனவே அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தான். பொருளாதாரப் பயன்பாட்டைப் பொருத்தவரைக்கும் அது ஒரு உருக்குலைவு என்பதை அவன் உணர்ந்திருந்தான் என்பதில் ஐயமில்லை. இயேசுவின் இருப்பதால் தனக்குக் கொஞ்சமே ஆதாயம் கிடைக்கும் என்பதை இவன் உணர்ந்திருந்தான்... அந்தச் செயல்முயற்சி தகர்ந்து போகும் நிலையில் இருந்ததால் இவன் அநேகமாக, இப்போது செய்யக் கூடியதில் இருந்து மிகச் சிறந்த இலாபம் பெறலாம் என்று மதி மயங்கியிருக்கலாம்.²⁵

சிலர் யூதாளிற்குக் களங்கமற்ற நோக்கங்கள் இருந்தன என்று குறிப்பிட முயற்சி செய்துள்ளனர்,²⁶ ஆனால் இவனது நோக்கங்கள் தூய்மையானவைகளாய் இருந்ததென்றால், சாத்தான் இவனது வாழ்வைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்க முடியாது. “யூதாசுக்குள் சாத்தான் புருந்தான்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது (லூக். 22:3; யோவா. 13:27யும் காணவும்).²⁷ இவ்வசனங்கள், சாத்தான் யூதாலை மறுக்கமுடியாத சில வகையில் பிடித்திருந்தான் என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை (யாக். 4:7ஐக் காணவும்). மாறாக, “சீமோனின் குமாரனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கும்படி பிசாசானவன் அவன் இருதயத்தைத் தூண்டினான்” (யோவா. 13:2).²⁸ சாத்தான் நமது மனங்களில் - நம்மைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைச் சூழ்ச்சியாய்க் கையாளும்படியான - சிந்தனைகளை இடுகிறது போலவே யூதாளின் இருதயத்திலும் அந்தக் கருத்தை இட்டான். பிசாசானவன் யூதாளின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்த முடிந்தது ஏன்? ஏனென்றால் வஞ்சிக்கிறவனின் கட்டுப்பாட்டிற்கு, இந்த அப்போஸ்தலன் தன்னையே திறந்து கொடுத்தவனாக விட்டிருந்தான்.

ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன, இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர் களிடத்திற்கு யூதாஸ் திரும்பி வந்தான்.²⁹ புறம்பாகக் காண்கையில் இவன் முன்னிருந்தது போலவே இருந்தான்;³⁰ ஆனால் உள்ளாக, ஒரே ஒரு சிந்தனை மாத்திரமே அவன் மனதை நிறைத்திருந்தது: “ஆலோசனைச் சங்கத்தாருடனான எனது ஒப்பந்தத்தை நான் எவ்வாறு நிறைவேற்ற முடியும்?” “அதுமுதல் அவன் அவரைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்குச் சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்” (மத். 26:16).

**பஸ்காவுக்கு ஆயத்தமாகுதல் (மத். 26:17-20;
மாற். 14:12-18அ; லூக். 22:7-18, 24-30)**

(நமது காலக் கணக்கீட்டின்படி) புதன்கிழமை இரவில் இயேசு “இந்தப் பூமியில் கடைசி முறையாக தலை சாய்த்திருந்தார். வியாழக்கிழமை காலையில் அவர் மீண்டும் ஒருக்காலும் உறங்காதிருக்கும்படி விழித்தெழுந்தார்.”³¹ பஸ்காவுக்கு முந்தின நாளான வியாழக்கிழமையானது, “புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையின் முதல் நாள்” என்று அறியப்பட்டது (மத். 26:17; மாற். 14:12; லூக். 22:7), ஏனென்றால் அந்த நாளின் போதுதான் விசேஷ விருந்திற்கான ஆயத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.³² இந்த நாளில், (யூதர்களின் நாள் கணக்கு முறைமையின்படி, வெள்ளிக்கிழமை) சூரியன் மறைவுக்குப் பின்பு புசிக்கப்பட வேண்டியதாக இருந்த விருந்தை முன்னெதிர்பார்த்து, “பஸ்காவை [ஆட்டுக்குட்டியை] பலியிட வேண்டிய புளிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை” வந்தது லூக். 22:7; மாற். 14:12).

**பஸ்கா ஆயத்தமாக்கப்பட்டது (மத். 26:17-19;
மாற். 14:12-16; லூக். 22:7-13)**

சீஷர்கள் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வந்து, “பஸ்காவைப் புசிப்பதற்கு நாங்கள் எங்கே உமக்கு ஆயத்தம் பண்ணச் சித்தமாயிருக்கிறீர்?” என்று கேட்டனர் (மத். 26:17). இயேசு, பேதுருவையும் யோவானையும் ஆயத்தம் பண்ணுவதற்கு அனுப்பினார் (லூக். 22:8; மாற். 14:13ஐக் காணவும்), அவர்களுக்கு வழக்கத்திற்குமாறான அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுத்தார்: “நீங்கள் நகரத்திற்குள்ளே போங்கள்; அங்கே தண்ணீர்க்குடம் சுமந்து வருகிற ஒரு மனுஷன் உங்களுக்கு எதிர்ப்படுவான்” (மாற். 14:13அ). ஆண்களல்ல ஆனால் பெண்களே தண்ணீர்க் குடங்களை வழக்கமாகச் சுமந்து செல்வார்கள் என்பதால், இந்த மனிதனைச் சுலபமாகக் கண்டறிய முடிந்திருக்கும். அந்தத் தனிநபரைப் பின்பற்றி, “அவன் எந்த வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்கிறானோ அந்த வீட்டு எஜமானை நோக்கி: ‘நான் என் சீஷரோடுகூடப் பஸ்காவைப் புசிக்கிறதற்குத் தகுதியான இடம் எங்கே’ என்று போதகர் கேட்கிறார்” என்று சொல்லுங்கள்” என்று கிறிஸ்து அந்த இரண்டு சீஷர்களிடத்திலும் கூறினார் (மாற். 14:13ஆ, 14; மத். 26:18ஐக் காணவும்).

இயேசு எங்கிருக்கின்றார் என்பதை யூதாஸ் சனதெரீன் சங்கத்தாருக்கு அன்று மாலை வரையிலும் வெளிப்படுத்தக் கூடாதபடிக்குக் கிறிஸ்து சுற்றி வளைக்கும் இந்தச் செயல்முறையைப் பயன்படுத்தினார் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு இல்லையென்றால் - கர்த்தருடைய பந்தியை ஏற்படுத்துதல், “மாபெரும் பிரியாவிடை உரை” (யோவா. 14-16), கர்த்தருடைய ஜெபம் (யோவா. 17), மற்றும் கெத்தெசெமனே தோட்டத்தில் நடந்தவை ஆகிய - பல திறவுகோல் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்காது. (ஒரு மனிதன் தண்ணீர்க் குடம் சுமந்து செல்லுதல் தொடங்கி) நிகழ்ச்சிகளின் இவ்வரிசை முறையை இயேசு முன்னதாகவே ஏற்பாடு செய்திருந்தாரா? அல்லது அவர் தமது தெய்வீக முன்னறிவைப் பயன்படுத்தினாரா? இதைப்

பற்றி நமக்குக் கூறப்படவில்லை.

அந்த வீட்டின் எஜமானர், “விஸ்தாரமான மேல்வீட்டறையை” பேதுருவுக்கும் யோவானுக்கும் காண்பிப்பார் என்று அவர்களுக்கு இயேசு தெரிவித்தார் (மாற். 14:15அ). ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரிய வரலாற்றின் படி, இந்த “மேல்வீட்டில்” தான் பிற்பாடு பெந்தெகொஸ்தே நாட்களுக்கு முன்னதாக அப்போஸ்தலர்கள் தங்கியிருந்தனர் (அப். 1:12, 13) எனப் படுகிறது. சிலர், இந்த வீடு யோவான் மாற்குவின் தாயாருடைய சொந்த வீடாக இருக்கலாம் என்று யூகிக்கின்றனர் (அப். 12:12). இந்த வீடு கர்த்தருடைய சீஷர் ஒருவருடையதாக இருந்தது என்பது உறுதி (மத். 26:18ஐக் காணவும்); இதற்கு அப்பால் வேத வசனம் நமக்கு எந்தத் தகவலையும் தருவதில்லை.

இரண்டு அப்போஸ்தலர்களுக்கும், அந்த அறையானது “கம்பளம் முதலானவைகள் விரித்து ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கும்” என்று உறுதியளிக்கப்பட்டது (மாற். 14:15ஆ). இந்த அறையானது சுத்தப்படுத்தப்பட்டு, மேஜை மற்றும் தரைவிரிப்புக்கள் சரியாக அமைக்கப்பட்டு, விருந்தினர்கள் கால்களைக் கழுவுவதற்கு எல்லாம் தயாராக வைக்கப்பட்டிருக்கும் (யோவா. 13:3-5ஐக் காணவும்). ஒருவேளை சடங்காச்சாரமான புளியாத அப்பம் கூட ஏற்கனவே அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கலாம் (யாத். 12:15ஐக் காணவும்).³³

பேதுருவும் யோவானும், “தங்களுக்கு அவர் சொன்னபடியே கண்டு” விருந்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணத் தொடங்கினர் (மாற். 14:16). ஏராளமான வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டியதாக இருந்தது: ஏற்கனவே ஒரு ஆட்டுக்குட்டி வாங்கப்படாதிருந்தால், அது வாங்கப்பட்டாக வேண்டும்³⁴ - அது பழுதற்றதாக இருக்க வேண்டும் (யாத். 12:5). அந்த ஆட்டுக்குட்டியைச் சடங்காச்சாரத்துடன் கொல்லுவதற்கு அதைத் தேவாலயத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அங்கு சீஷர்கள் அதைக் கொல்ல, ஒரு ஆசாரியர் அதன் இரத்தத்தை பலிபீடத்தில் ஊற்றுவதற்காகப் பிடிப்பார். பலிபீடத்தில் தகனிப்பதற்காக அதன் உறுப்புக்களில் சில பகுதிகள் எடுக்கப்பட்ட பின்பு (லேவி. 3:3-5ஐக் காணவும்), அதன் இறந்த உடலானது உரிமையாளரிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படும். பின்பு அந்த ஆட்டுக்குட்டியின் மாம்சம் நெருப்பினால் சுடப்பட வேண்டும் (யாத். 12:8). விருந்து தயாரிப்பின்போதோ அல்லது விருந்தின்போதோ, அதன் எலும்புகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்படாத படி அவர்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் (யாத். 12:46; எண். 9:12).³⁵ பஸ்கா உணவிற்கான மற்ற பொருட்களும் வாங்கித் தயாரிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது, அவற்றில் பின்வருபவை உள்ளடங்கியிருந்தன:³⁶

- புளிப்பில்லாத அப்பம் (யாத். 12:8, 18-20; 13:6, 7; 34:18, 25; லேவி. 23:6; எண். 9:11; 28:17), “சிறுமையின் அப்பம்” (உபா. 16:3, 8).
- திராட்ச ரசம் (மத். 26:27, 29ஐக் காணவும்). இயேசுவின் நாட்களில் இந்தச் சடங்காச்சாரத்தில் யாத். 6:6, 7ன் நான்கு வாக்குத்தத் தங்களைக் குறிக்கும் வகையில் நான்கு பாத்திரங்களில்³⁷ திராட்ச ரசம் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- எகிப்திய அடிமைத்தனத்தின் கசப்பை நினைவுகூரும் வகையில்,

கசப்பான கீரைகள் (யாத். 12:8; எண். 9:11).

- எகிப்தில் இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் செங்கற்களைச் செய்யப் பயன் படுத்திய களிமண்ணை நினைவுகூரும் வகையில்,³⁸ பழங்களும் கொட்டைகளும் நசுக்கப்பட்டு அத்துடன் காடி அல்லது திராட்ச ரசம் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட கெட்டியான களிபோன்ற தோய்க்கும் உணவுப்பொருள்.³⁹

பஸ்கா ஆசரிக்கப்பட்டது (மத். 26:20; மாற். 14:17, 18அ; லூக். 22:14-18)

ஆயத்தம் செய்யப்பட்டிருந்த அவ்விடத்திற்கு, சூரியன் மறைவதற்குச் சற்றே முன்னதாக இயேசு, “பன்னிருவரோடுங் கூட ... வந்தார்” (மாற். 14:17). ரபீத்துவப் போதனையின்படி, ஒவ்வொரு ஆட்டுக்குட்டியும் பத்திற்குக் குறையாத மற்றும் இருபதுக்கு அதிகப்படாத நபர்களால் உண்ணப்பட வேண்டும்.⁴⁰ மேல்வீட்டில் பதிமூன்று பேர், சுடப்பட்ட இந்த ஆட்டுக்குட்டியைக் கைகளினால் எடுத்து உண்ணக்கூடிய வகையில் சிறு சிறு துண்டுகளாக வெட்டி வைத்துப் பகிர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள்.⁴¹

பஸ்கா உணவு வைத்துப் பரப்பி அமைக்கப்பட்ட தாழ்ந்த மேஜையின் முன்பாக இயேசு சாய்வாக அமர்ந்தார் (மத். 26:20; மாற். 14:18அ; லூக். 22:14).⁴² அவரது வலது புறத்தில் யோவான் (யோவா. 13:23) ஒருவேளை அவரது இடதுபுறத்தில் யூதாஸ்,⁴³ மற்றும் எஞ்சிய சீஷர்கள் மேஜையைச் சுற்றிலும் இங்கும் அங்குமாக அமர்ந்தனர். அவரது கண்கள் அன்பினால் ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது (யோவா. 13:1, 34ஐக் காணவும்). அவர், “நான் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே உங்களுடனே கூட இந்தப் பஸ்காவைப்⁴⁴ புசிக்க மிகவும் ஆசையாயிருந்தேன். தேவனுடைய ராஜ்யத்திலே இது நிறைவேறு மளவும் நான் இனி இதைப் புசிப்பதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார் (லூக். 22:15, 16).

பஸ்காவானது “தேவனுடைய ராஜ்யத்திலே நிறைவேறும்” என்று கூறியபோது கிறிஸ்து எதை அர்த்தப்படுத்தினார்? பஸ்கா என்பது இயேசுவின் பலியினுடைய ஒரு மாதிரியாக இருந்தது என்று வழக்கமாக நாம் நினைக்கின்றோம், அது அவ்வாறே இருந்தது (1 கொரி. 5:7; யோவா. 1:29, 36; 1 பேது. 1:18, 19; எபி. 9:14; வெளி. 5:6, 12ஐக் காணவும்). இருப்பினும் கர்த்தர், பஸ்காவானது “தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நிறைவேறும்” என்று கூடுதலாகக் கூறினார். யூதர்கள் பஸ்காவை, கடந்த கால விடுதலை என்பதாக மட்டும் இன்றி, எதிர்கால விடுதலையின் உத்தரவாதமாகவும் நினைத்தனர். அந்தச் சிந்தனையின்மீது கட்டி எழுப்பிய கிறிஸ்து, மேசியாத்துவ ராஜ்யத்தில் அந்த விடுதலை வரும் என்று சுட்டிக் காண்பித்தார்.

சபை என்பதே இராஜ்யமாக உள்ளது (மத். 16:18, 19), இது கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் இரட்சிக்கப்பட்ட மக்களின் அமைப்பாக [சரீரமாக] உள்ளது (எபே. 1:22, 23; 2:16; 5:23, 25). யூதர்களின் பஸ்கா, எகிப்திலிருந்து இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் விடுதலையானதை நினைவுகூர்ந்தது போலவே, நமது பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியினுடைய பலியின் மூலமாக, தேவன் “இருளின்

அதிகாரத்தினின்று நம்மை விடுதலையாக்கித் தமது அன்பின் குமாரனுடைய ராஜ்யத்துக்கு உட்படுத்தி[னார்] ...” (கொலோ. 1:13). பஸ்கா பண்டிகையானது சபை என்ற “தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் தனது இறுதியான நிறைவேற்றத்தைக் கொண்டுள்ளது.”⁴⁵

இந்த விருந்தை இது தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நிறைவேறிய பின்பு மீண்டும் உண்ணப் போவதாக இயேசு கூறினார். “உண்ணுதல்” என்பது “பங்கேற்றல்” அல்லது “பங்கு பெறுதல்” என்று அர்த்தப்படுத்தும்படி உருவகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யூதர்களின் சிந்தனையில், மேசியாவின் வருகை மற்றும் அவரது ராஜ்யம் என்பது ஒரு விருந்துடன் கொண்டாடப்பட வேண்டியதாக இருந்தது (ஏசா. 25:6-8; லூக். 13:29; 22:30ஐக் காணவும்). ராஜ்யம் உலகப் பிரகாரமானதாக இல்லாததால் (யோவா. 18:36) விருந்தும் உலகப்பிரகாரமானதாக இருப்பதில்லை. மேசியாத்துவ விருந்தொன்றிற்கான நம்பிக்கைகளின் இறுதியான நிறைவேற்றம் பரலோகத்தில் இருக்கும் (வெளி. 19:7-9); ஆனால் இந்த வாழ்விலேயே கூட, நம்மில், ராஜ்யத்தில்/சபையில் இருக்கின்றவர்கள் ஒரு ஆவிக்குரிய விருந்தை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கின்றோம். நமது ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களின் விருந்தில் கிறிஸ்து, காணப்படாத பங்கேற்பாளராக இருக்கின்றார் (எபே. 1:3; வெளி. 3:20; மத். 18:20).

விருந்தின் தொடக்கத்திற்கு அண்மையில், இயேசு திராட்ச ரசம் நிறைந்த பாத்திரத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம் கூறி, பன்னிருவரிடத்தில், “நீங்கள் இதை வாங்கி, உங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள்” என்றார் (லூக். 22:17). இது கர்த்தருடைய பந்தியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திராட்ச ரசமல்ல; அது பந்தியின் கடைசியில் வருவதாயிருந்தது (லூக். 22:20ஐக் காணவும்). இது பஸ்கா சடங்கில் பயன்படுத்தப்பட்ட பல பாத்திரங்களில் முதலாவதாக இருந்தது. பின்பு கிறிஸ்து முன்பு உரைத்திருந்த கூற்றைத் திரும்பவும் கூறினார்: “தேவனுடைய ராஜ்யம் வருமளவும் நான் திராட்சப் பழரசத்தைப் பானம் பண்ணுவதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (லூக். 22:18). ராஜ்யம்/சபை என்பது கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றிற்குப் பின்பு வந்த முதல் பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று வந்தது. ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டபடி, கர்த்தருடைய வார்த்தைகள், நாம் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கின்ற ஆவிக்குரிய விருந்தில் அவர் பங்கேற்றல் என்ற பொதுவான நடைமுறைப் பயன்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன. இருப்பினும், அடுத்த பாடத்தில் நாம் காணப்போகின்றபடி, கர்த்தருடைய பந்தியில் நமது பங்கேற்பு என்பது பற்றி இயேசுவின் வார்த்தைகள் விசேஷித்த நடைமுறைப் பயன்பாட்டைக் கொண்டிருந்தன.

பஸ்கா இடைமறிக்கப்பட்டது (லூக். 22:24-30)

சமாதானம் மற்றும் அன்பு என்ற சூழ்நிலையில் விருந்து தொடங்கிற்று, ஆனால் அது விரைவில் எந்த சீஷர் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர் என்ற பழைய வாக்குவாதம் பற்றிய நினைவூட்டுதலினால் நிலைகுலைக்கப்பட்டது (வ. 24; மாற். 9:34; லூக். 9:46ஐக் காணவும்).⁴⁶ ஒருவேளை, இந்த

விவாதமானது ராஜ்யத்தைப் பற்றிய குறிப்பிடுதலினால் தூண்டப்பட்டிருக்கலாம். ஒருவேளை இது அமர்வுமுறை ஏற்பாடுகளினால் தொடங்கப்பட்டிருக்கலாம். காரணம் எதுவாக இருப்பினும், சிறுபிள்ளைத்தனமான, சுயநலமான, மற்றும் தகுதியாயிராத இந்தச் சச்சரவு இயேசுவின் இருதயத்தை உடைந்து போகச் செய்திருக்க வேண்டும். மீண்டும் அவர் மிகவும் பொறுமையுடன் தமது ராஜ்யத்தில் பெரியவராயிருக்கும் தன்மை என்பது, பதவி நிலையின் அடிப்படையில் அல்ல, ஆனால் ஊழியத்தின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருக்கும் என்பதைத் தமது சீஷர்களுக்கு நினைவுபடுத்தினார் (லூக். 22:25-27; மத். 18:1-5; 20:25-28; 23:10-12ஐக் காணவும்).

அவர்மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள பற்றுறுதி மறக்கப்படாது என்று அவர்களுக்கு அவர் உறுதியளித்தார். அவர் கடந்து சென்றிருந்த சோதனை வேளைகளில் அவர் சார்பில் நின்றதற்கு அவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கப்படும் (லூக். 22:28). அவர்கள் அவரது ராஜ்யத்தில்/சபையில் வலிவார்ந்த பங்கைப் பெற்றிருப்பார்கள் (வ. 29; 1 கொரி. 12:28ஐக் காணவும்) மற்றும் அவருடன் நெருங்கிய, தனிப்பட்ட ஒரு உறவை தொடர்ந்து மகிழ்வுடன் அனுபவிப்பார்கள் (லூக். 22:30அ). அவர்கள் எந்நாளும் அவரோடு அரசாளுவார்கள் (வ. 30ஆ).⁴⁷

முடிவுரை

இயேசு தமது சீஷர்களிடம் ஊழியம் செய்யும்படி வெறுமனே கூறிக்கொண்டிருக்கவில்லை; அவர்களின் பாதங்களைக் கழுவியதின் மூலம் அவர், தாழ்மையான ஊழியத்தை அவர்களுக்குச் செயல்விளக்கப் படுத்தினார் (யோவா. 13:2-20). நமது அடுத்த பாடத்தில், நாம் அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றியும் கடைசி இராப்போஜனத்தின் தொடர்பான மற்ற விஷயங்களையும் படிப்போம். கர்த்தருடைய பந்தியை ஏற்படுத்துதல் என்பது ஒரு முக்கியமான விஷயமாயிருக்கும்.

இந்தப் பாடத்தை நாம் முடிக்கையில், ஆயத்தம் செய்தல் என்ற ஆய்வுக் கருத்துக்குத் திரும்புவோம். கர்த்தர் ஒரு நாளிலே திரும்ப வருவார்; அது இன்றாகக் கூட இருக்கக்கூடும் (மத். 24:36, 42-44). நீங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கின்றீர்களா?

குறிப்புகள்

¹“கடைசி இராப்போஜனம்” என்பது மேல்வீட்டில் நடைபெற்ற பஸ்கா விருந்து மற்றும் அது தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பாரம்பரியமாக உள்ள பெயராகும். இது இயேசுவின் சிலுவை மரணத்திற்கு முன்பு அவர் தமது சீஷர்களுடன் உண்டகடைசி உணவாக இருந்தது. ²சனதெரீன் சங்கத்தார் இயேசுவைக் கொலை செய்ய ஆயத்தமாகியதை நாம் காண்போம். ³Quoted in Bartlett's Familiar Quotations, Expanded Multimedia Edition (Time Warner Electronic Publishing, 1995). ஈசாப் என்பவர் ஆறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்று கருதப்படுகிற கிரேக்க நாடோடிக் கதாநாயகனாக

இருந்தார். அவர் விலங்குகளின் கதைகள் பலவற்றை எழுதியதற்காக மதிக்கப்படுகின்றார். ⁴முன்பே குறிப்பிடப்பட்டபடி, *parousia* என்பது இயேசுவின் இரண்டாம் வருகைக்கான கிரேக்க மொழியின் தொழில்நுட்ப வார்த்தையாக உள்ளது. ⁵இந்த உவமையில் உள்ள “கன்னிகைகள்” என்ற வார்த்தையானது அநேகமாக, இளமையான, திருமணமாகாத பெண் வேலைக்காரிகளைக் குறிக்கிறதாக இருக்கலாம். RSVயில் “maidens” என்றுள்ளது. NRSVயில் “bridesmaids” என்றுள்ளது. அந்த நாட்களில், இளமையான, திருமணமாகாத யூதப் பெண்ணாக இருத்தல் என்பது அடிப்படையில் கன்னிப் பெண்ணாக இருத்தல் என்பதன் ஒரு பொருட்பல சொல்லாக இருந்தது. ⁶இந்தக் கன்னிகைகள் மணமகளின் இல்லத்தில், மணமகளின் வருகைக்காகக் காத்திருந்து இருக்கலாம், ஆனால் இவர்கள், மணமகளின் வீட்டில் மணமகளுடன் மணமகன் வருவதற்காகக் காத்திருந்தனர் என்பதே பெரும்பாலும் ஏற்படையதாக உள்ளது. ⁷இவைகள் திரிகளுடன் கூடிய சிறிய மண்விளக்குகளாக இருந்திருக்கலாம், இப்படிப்பட்டவைகளே அந்த நாட்களில் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன (மத். 5:15ஐக் காணவும்). இருப்பினும், ஊர்வலத்தில் வழியை ஒளியூட்ட அதிகம் தகுதியாகப் பயன்படும் தீப்பந்தங்கள் என்பதையே இயேசு சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். (அமெரிக்காவில் ஒரு “தீப்பந்தம்” என்பது ஒரு குச்சியின் ஒரு முனையில் பழந்துணிகள் சுற்றி எரிக்கப்படுவதாக உள்ளது, இது கைமின்விளக்கு அல்ல.) ⁸“Five were wise, and five were otherwise” என்று ஒரு பிரசங்கியார் கூறினார். ⁹மத்தேயு 25:12ல் “அறிதல்” என்ற வார்த்தையானது (வேதாகமத்தில் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுவது போன்றே) “சாதகமான அறிவு” என்ற கருத்திலேயே பயன்படுத்தப்படுகிறது. எஜமானர், அவர்களை யார் என்று அறிந்தார், ஆனால் அவர்கள் கொண்டாட்டத்தில் பங்கேற்கும் உரிமைகொண்டுள்ளனர் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளாதிருந்தார் (மத்தேயு 7:23உடன் ஒப்பிடவும்). ¹⁰இந்த உவமை பற்றிய விவரமான படிப்பு ஒன்றுக்கு, அடுத்து தொடங்கும் “ஒவ்வொன்றையும் காத்திருக்காகப் நஷ்டமென்று எண்ணுதல்” என்ற பிரசங்கத்தில் காணவும்.

¹¹சிலர், மத்தேயு 25:31-46ஐக் குறிப்பிட்டு, “இனங்களின் மீதான நியாயத்தீர்ப்பு” என்பது மற்ற நியாயத்தீர்ப்புகளுக்கு நேர்மாறானதாக இருக்கும் என்று கூறி, பல்வேறு நியாயத்தீர்ப்புகள் உள்ளன என்று போதிக்கின்றனர். ஆனால் வேதாகமம் ஒரே ஒரு நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் மாத்திரமே உள்ளது என்று போதிக்கிறது (எபி. 9:27ஐக் காணவும்). ¹²“நிர்வாணம்” என்ற வார்த்தை [தமிழில் “வஸ்திரம் இல்லாது இருந்தேன்” என்றுள்ளது], வேத வசனங்களில் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுவது போன்றே இவ்விடத்திலும், போதுமான அளவு உடை உடுத்தியிராமையைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ¹³சிறையில் இருந்தவர்கள் அநேகமாகத் தங்களின் விசுவாசத்தினிமித்தம் கைது செய்யப்பட்டிருக்கலாம். இவ்விடத்தில் நீங்கள் சற்றே நிதானித்து, நீங்கள் ஒரு சகோதரருக்கு/சகோதரிக்கு உதவும்போது அல்லது அவரைத் தவறாக நடத்தும் போது, இயேசுவுக்கே உதவுகின்றீர்கள் அல்லது அவரையே தவறாக நடத்துகின்றீர்கள் என்ற கருத்தை எடுத்துரைக்க விரும்பலாம் (மத். 25:40, 45; அப். 9:4ஐக் காணவும்). ¹⁴மத்தேயு 25:46ல், (“நித்தியம்” அல்லது “என்றென்றைக்கும் உள்ள” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையாகிய) இதே வார்த்தை “தண்டனை” மற்றும் “ஜீவன்” ஆகிய இரண்டையும் விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தண்டனை என்றென்றைக்கும் இராது என்றால், ஜீவனும் என்றென்றைக்கும் இராது. இதற்கு நேரெதிராக, ஜீவன் என்றென்றைக்கும் உள்ளது என்றால் தண்டனையும் என்றென்றைக்கும் உள்ளது. ¹⁵முன்பே குறிப்பிடப்பட்டபடி, சில ஒப்பீடுகள், நாம் செவ்வாய்க் கிழமையன்று நடந்தவை என்று குறிப்பிட்டுள்ள சில நிகழ்ச்சிகளைப் புதன்கிழமை காலை வேளைக்குத்

திருப்பியுள்ளன. ஒரு சிலர், பெத்தானியில் நடைபெற்ற இராவிருந்து (மரியாள் அபிஷேகித்த நிகழ்வுடன் சேர்ந்தது) நிகழ்ச்சியை புதன் கிழமையன்று நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர், ஆனாலும் யோவான் அது ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பு நடைபெற்றதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (யோவா. 12:1, 2, 12). ¹⁶பிற்பாடு அவர் வியாழக்கிழமை காலையில் இருந்து தமது மரணம் வரையிலும் 36 மணி நேரங்களுக்குத் தூக்கமின்றியிருப்பார். ¹⁷இயேசுவின்மீது பட்சமாயிருந்த (நிக்கொதேமு மற்றும் அரிமத்தியாவூர் யோசேப்பு போன்ற) ஆலோசனைச் சங்க உறுப்பினர்கள் இந்தக் கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டது இருந்திருக்கலாம். ¹⁸இந்தப் புத்தகத்தில் “வெற்றியா அல்லது துன்பமா” என்ற இனிவரும் பாடத்தில் மத்தேயு 27:9க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ¹⁹D. H. Wheaton, “Money,” in *The Illustrated Bible Dictionary*, Part 2, ed. N. Hillyer (Downer's Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1980), 1022. ²⁰யூதாஸ் தொடக்கத்தில் பெற்றுக்கொண்ட பணம் எவ்வளவு என்பதை, உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவுமாறு, உங்கள் பொருளாதாரச் சூழலில் ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளி நான்கு மாதங்களில் எவ்வளவு சம்பாதிக்க முடியும் என்று கணக்கிடுவதற்கு நீங்கள் விரும்பலாம்.

²¹F. LaGard Smith, *The Narrated Bible in Chronological Order* (Eugene, Oreg.: Harvest House Publishers, 1984), 1453. See Exodus 21:32: This was the price of a gored servant. ²²இருப்பினும், யூதாஸ் முப்பது வெள்ளிக்காசுகளை மட்டுமே பெற்றுக் கொண்டான் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டும் (மத். 27:3, 5ஐக் காணவும்). ²³B. S. டன் அவர்களின் “வேதாகம வரலாற்றின் வரைக்குறிப்பு” என்ற புத்தகத்தில் காணவும். ²⁴இயேசுவின் போக்குவரத்துப் பற்றி அதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்க வேண்டியது தனது குடியுரிமைக் கடமை என்று யூதாஸ் நினைத்ததாகக் கூடக் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது (யோவா. 11:57ஐக் காணவும்). இது யூதாஸ் தனது மனச்சாட்சிக்குத் தடவிக் கொண்ட கலிக்கமாக இருந்திருக்கலாம், ஆனால் “எவ்வளவு?” என்ற அவனது கேள்வியானது குடியுரிமைக் கடமை கொண்ட குடிமகனின் கேள்வியாக இருப்பதில்லை. ²⁵H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 195. ²⁶எடுத்துக்காட்டாக, யூதாஸ், இயேசுவை அவரது (உலகப்பிரகாரமான, அரசியல் ரீதியான) ராஜ்யத்தை அமைப்பதற்கு வலியுறுத்தும்படி அவரை அச்சுறுத்த மாத்திரம் விரும்பினான் என்று சிலர் கூறியுள்ளனர். யூதாஸ் தனது நடவடிக்கைகளின் எல்லா விளைவுகளையும் முன்கண்ணோக்காதிருந்தான் என்பது உண்மைதான் (மத். 27:3-5), ஆனாலும் வேதாகமத்தில் எவ்விடத்திலும் அவன் காட்டிக் கொடுத்ததற்கு மாண்புமிக்குந்த நோக்கங்கள் எதையும் குறிப்பிடுவதில்லை. இதைப் பற்றிய பிற குறிப்புகளை, இந்தப் புத்தகத்தில் காணவும். ²⁷முன்னதாக இவனை, “பிசாசு” என்று இயேசு அழைத்திருந்தார் (யோவா. 6:70). ²⁸சாத்தான் ஒரு மனிதனின் இருதயத்தை “நிரப்பி” அவனைப் பொய்யுரைக்க வைத்த இன்னொரு உதாரணத்திற்கு அப். 5:3, 4ஐக் காணவும். ²⁹நாம் காணப்போகின்றபடி, யூதாஸ் பஸ்கா விருந்திற்காக மேல்வீட்டிற்கு இயேசு மற்றும் பிற அப்போஸ்தலர்களுடன் சென்றான். ³⁰யூதாளின் மாற்றமில்லாத் தோற்றம், தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகளில் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகிறது. யூதாஸ் என்ன செய்திருந்தான் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார், ஆனால் மற்ற சீஷர்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்படவில்லை.

³¹B. S. டன் அவர்களின் “வேதாகம வரலாற்றின் வரைக்குறிப்பு” என்ற புத்தகத்தில் காணவும். ³²J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 644. ³³பஸ்கா விருந்திற்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள், வீட்டின் உரிமையாளரால் ஏற்கனவே வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கவும் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. ³⁴Mishnah

(Pesahim 9.5)ல் குறிப்பிடப்பட்டபடி மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாகவே ஆட்டுக்குட்டியை வாங்கியிருக்கவும் சாத்தியக்கூறு உள்ளது.³⁵ இந்த விவரம், சிலுவையில் இயேசுவின் எலும்புகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்பட வில்லை என்ற உண்மையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது (யோவா. 19:31-36).³⁶ இயேசுவின் நாட்களில் பஸ்கா என்பது பற்றிய தகவலானது, அதைப் பற்றிய பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டுக் குறிப்புகள், அந்தக் காலத்திலிருந்து பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதான [இயேசுவின்] சமகாலத்திய யூதத்துவ போதனை மற்றும் யோஸிப்பஸ் என்பவரின் எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து வருகிறது. விருந்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட இந்தப் பொருட்கள் Mishnah (Pesahim 10.1, 3-5)ல் விவரிக்கப்படுகின்றன.³⁷ Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, New Updated Version (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1993), 809, 817. மற்ற எழுத்தாளர்கள் மூன்று அல்லது ஐந்து பாத்திரங்கள் என்று இந்த எண்ணிக்கையை இடுகின்றனர்.³⁸ Edersheim, 809, n. 19. ³⁹ அப்பத்துண்டுகள் பிச்சுக்கப்பட்டு, இந்தக் களிபோன்ற தோய்க்கும் உணவுப் பொருளில் தொட்டு வாய்க்குள் போட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. இது யோவான் 13:26ல் குறிப்பிடப்பட்ட உணவுப்பொருளாக இருக்கலாம் அல்லது இராதிருக்கலாம்.⁴⁰ Marvin R. Wilson, "Passover," *International Standard Bible Encyclopedia*, gen. ed. James Orr (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1939), 3.677. This teaching is given in the Babylonian Talmud (Pesahim 64b).

⁴¹ உணவு உண்பதற்கு (கத்திகள், முள்கரண்டிகள் அல்லது கரண்டிகள் போன்ற) பாத்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை.⁴² லியொனார்டோ டா வினனி என்பவர் தீட்டிய கடைசி இராப்போஜனம் (1495-98) என்ற சித்திரமானது, கிறிஸ்து வாழ்ந்தபோது பலஸ்தீனத்திலிருந்து உணவு உண்ணும் ஏற்பாடுகளையல்ல, ஆனால் இந்த ஓவியர் வாழ்ந்த நாட்களில் இத்தாலியிலிருந்து உணவு உண்ணும் முறைகளையே சித்தரிக்கிறது.⁴³ இயேசு, தோய்க்கப்பட்ட அப்பத்துண்டு ஒன்றை, நெருக்கமாக அமர்ந்திருந்த ஒருவருக்குக் கொடுத்திருக்க வாய்ப்புள்ளது (மத். 26:23; யோவா. 13:26; இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள கலந்துரையாடலைக் காணவும்).⁴⁴ இயேசு தமது சீஷர்களுடன் இந்தப் பஸ்கா உணவை உண்டிருந்தார் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் (மத். 26:18; மாற். 14:14; லூக். 22:11), இந்த உணவு பஸ்கா விருந்தாக இருந்ததில்லை, ஆனால் அதற்கு முந்திய இரவில் உண்ணப்பட்ட உணவாக இருந்தது என்று சிலர் வலியுறுத்துகின்றனர். இதற்கு ஆதரவாகப் பயன்படுத்தப்படும் வசனப் பகுதி யோவான் 13:1 என்பதாக உள்ளது, இது இராப் போஜனத்திற்கான காலத்தைக் குறிக்கிறது என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். இருப்பினும், தக்க வசனங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் போது, யோவான் 13:1 வசனம் பஸ்காவுக்குச் சற்றே முன்னதாக காலவேளையைக் குறிப்பதாகவே காணப்படுகிறது, அதே வேளையில் வசனம் 2ல் தொடங்கிதான், பஸ்கா உணவைப் பற்றியே பேசப்படுகிறது.⁴⁵ Richard Rogers, *The Life of Christ and His Teaching* (Lubbock, Tex.: Sunset International Bible Institute External Studies Department, 1995), 84. ⁴⁶ லூக்கா இந்த விவாதத்தை அன்று மாலை பிற்பகுதியில் நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நான் இதை, இவ்விடத்தில், நமது அடுத்த பாடம் தொடங்கும் இடமான, பாதங்களைக் கழுவும் நிகழ்ச்சிக்கு இயல்பாக வழிநடத்தும் இவ்விடத்தில் வைத்துள்ளேன். கடைசி இராப்போஜனம் பற்றிய நாள் வரிசை அறைகூவல்களில் சில அந்தப் பாடத்தில் (விசேஷமாக குறிப்புகளில்) கலந்துரையாடப்படும்.⁴⁷ அவர்கள் பன்னிரு சிங்காசனங்களில் அமர்ந்து இஸ்ரவேலை நியாயநீர்ப்பார்கள் என்று இதற்கு முன்னதாக இயேசு வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார் (மத். 19:28).